

عنوان مقاله:

تاثیر حمایت مداوم طی زایمان بر پیشرفت زایمان زنان نخست باردار

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 17، شماره 107 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

معصومه کردی - استادیار گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

محدثه بخشی - مربی گروه مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قوچان، قوچان، ایران.

فاطمه تارا - دانشیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات اختلالات تخمک گذاری، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: زایمان سخت، شایع ترین علت سزارین اولیه است. عوامل روحی- روانی، جسمی و فیزیولوژیک در پیشرفت زایمان نقش دارند. مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر حمایت مداوم طی زایمان بر پیشرفت زایمان زنان نخست باردار انجام شد. روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی در سال ۱۳۸۶-۸۷ بر روی ۸۰ زن نخست باردار در بیمارستان ام البنین (س) مشهد انجام شد. افراد به صورت تصادفی در گروه مراقبت حمایتی و گروه مراقبت معمول قرار گرفتند. در هر دو گروه اطلاعات مربوط به لیبر و زایمان توسط پژوهشگر در فرم معاینه و مشاهده ثبت شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۱۴) و آزمون های تی، من ویتنی، کای دو و دقیق فیشر انجام شد. میزان p کمتر از ۵/۰۰ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: دو گروه مراقبت حمایتی و مراقبت معمول از نظر میزان سزارین تفاوتی نداشتند (۵/۲ درصد در گروه مراقبت حمایتی و ۵/۲ درصد در گروه مراقبت معمول؛ $p=۰/۵۶۲$). اما دو گروه از نظر طول مدت بخش فعال مرحله اول زایمان ($p=۰/۱۸۰$)، نیاز به تقویت زایمان با اکسی توسین ($p=۰/۳۳۰$) و استفاده از داروهای ضد درد تفاوت آماری معنی داری داشتند ($p=۰/۴۲۰$). نتیجه گیری: حمایت مداوم ماما طی زایمان باعث کاهش مداخلات حین زایمان می شود...

کلمات کلیدی:

حامی زایمان، زایمان، مرحله اول زایمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1728373>

